

CURSES DE MUNTANYA

TONI PADILLA
BAGÀ

Poques hores abans de començar la Salomon Ultra Pirineu, la Núria Picas assegurava: "La gran rival que tinc a la cursa és la Núria Picas". Als seus 46 anys, buscava revalidar el títol de la icònica cursa de 100 km pel Parc Natural del Cadí-Moixeró. La carrera salta entre refugis de muntanya com el Niu de l'Aliga, i arriba fins al Pedraforca. Però quan liderava la prova després de Gósol, van arribar els problemes: "Em trobo molt malament, és un dels pitjors moments de la meua carrera", explicava. Els mateixos paisatges que coneix tan bé, de sobte, semblaven diferents. No era el seu dia, tot i que volia acabar. "Ho haig de fer, per la cursa, per la gent. Haig d'acabar com sigui", deia patint. Ho faria passades les vuit del vespre, patint, però amb el cap alt. La 14a edició de la Salomon Ultra Pirineu havia de ser un dels dies més feliços per a l'osonenca Marta Molist, una lluitadora de 41 anys, i Miguel Arsenio, un portuguès que va donar la sorpresa per davant del veterà Miguel Heras, campió ara fa un any.

La corredora de Vic, de 41 anys, va aconseguir afegir a un palmarès brillant un triomf que li faltava amb un temps de 12 hores 30 minuts i 16 segons. Mare de família i amb tota una vida dedicada a les curses, va imposar-se a l'equatòriana Mercedes Pila, campiona d'Espanya de maratons, i la neerlandesa resident a Matadepera Ragna Bebat. Per a Molist, aquest és un triomf especial, ja que du-

El cel de Marta Molist, el dolor de Núria Picas

Triomf de la corredora osonenca a la Salomon Ultra Pirineu el dia que Picas viu un infern per acabar

La corredora osonenca Marta Molist en el moment de guanyar per primer cop la Salomon Ultra Pirineu. RAMON CASACUBERTA / SALOMON

rant molt de temps admetia que preferia curses més curtes, com les maratons o altres de 60 km. Però el 2021 ja havia guanyat la cursa de 100 km al Montblanc. Demostrava així que després de ser mare, estava a punt per a proves com l'Ultra Pirineu. "Era la meua primera vegada en aquesta cursa catalana que sempre havia somiat fer. Havia somiat fer-la, però no guanyar-la", va explicar l'osonenca, emocionada. "He estat lesionada. Un metge em va dir que no podria tornar córrer i vaig plorar molt, però gràcies al meu esforç he pogut tornar", deia. I de quina manera.

El portuguès volador

La cursa de 100 quilòmetres i 6.600 metres de desnivell positiu va veure el triomf en categoria masculina d'Arzenio, un atleta que no és professional. "El gran canvi a la meua vida ha estat a la feina. Abans treballava per torns, i ara tinc un horari de vuit hores normal que m'ha permès entrenar millor". La realitat de les curses de muntanya és aquesta. Només uns quants poden ser professionals. I els que ho són i van participar en la cursa, van quedar per darrera del portuguès, que treballa en una empresa de muntatge de portes. Una nova fornada que arriba, la seva, la del valencià Rodrigo Monasor, tercer, o la de Jan Margarit, vuitè. En Jan va començar fent les curses curtes quan era un vailet i ahir va estrenar-se amb els 100 quilòmetres. Amb 14 anys d'història, la Ultra Pirineu ja acumula un munt d'històries. Una generació s'està fent gran corrent-hi. —